

1927-07-28

AFSENDER

Johanne Christine Larsen

MODTAGER

Astrid Warberg-Goldschmidt

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Da

Dateringsbegrundelse:

Poststempel på kuvert.

Brevet er skrevet torsdag aften. Den 28. juli er en torsdag.

Generel kommentar:

Johannes Larsen er på Island for at lave illustrationer til De Islandske Sagaer.

A. er Adolph Larsen.

Afsendersted:

Kerteminde

Afsenderinfo (lakstempel, adresse m.m.):

Poststempel

Modtagersted:

Hareskov

Modtagerinfo (udskrift, tilskrift m.m.):

Adresse på kuvert

Omtalte personer:

Peter Bichel

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Bodild Holstein

Julius Hviid

Adolph Larsen

Alhed Larsen

Andreas Larsen

Johan Larsen

Johannes Larsen

Christine Mackie

Georg Neve

Ellen Sawyer

Arkivplacering:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB0587

Trykt udgave:

Nej

DOKUMENTINDHOLD

Alhed er blevet indlagt på Dr. Neves Klinik i Odense. Dagen efter indlæggelsen blev hun meget urolig og forvirret. I dag har hun det bedre og har sovet godt. Der er tvivl om, hvorvidt Las skal kaldes hjem fra Island. Peter siger, at han skal kaldes hjem. Dr. Neve mener, at det nok skal gå.

TRANSSKRIFTION

Kære lille Dis!

Lad mig straks begynde med at sige dig at vi i Dag har faaet en ret stor Beroligelse om Alhed, men siden jeg skrev til dig kan du rigtignok tro vi har været kede af det. Dr. Hviid rejste paa Ferie for 8 Dage siden og Peter Bichel kom hjem i Søndags fra sin; han og Bodild kom allerede Mandag først paa Eftermiddagen og undersøgte Alhed; Christine saa straks at Bodild saa alarmeret ud. Peter raadede Alhed til at tage ud på Dr. Neves Klinik i Odense og det syntes hun godt om; der blev straks ringet om Plads, Ambulancen kom og i en opredt Kurv blev hun kørt derud, Puf og Christine var derinde hos hende, Lysse og Sygeplejersken kørte i Bilen. Det hele gik hel godt; Værelset var udmærket og Sengen ligeledes. Men da Chr. og Drengene var derude i Gaar saa det galt ud, hun talte vredt og uroligt, havde hele Tiden hørt Christines Stemme ude paa Gangen og havde ligget og været ude af sig selv over at hun ikke maatte komme over, hvor meget de end forsikrede hende at der var ingen, men lige saa snart de kom, maatte de heller end gærne komme ind til hende; Alhed blev ved med sit: jamen jeg kender da nok hendes Stemme! Og da de saa kom – og selvfølgelig straks fik Lov at komme ind, var hun vred over at hun ikke maatte faa alle de Telegrammer, der var kommen fra Island!! Var det dog ikke uhyggeligt og forfærdeligt? Dr. Neve havde sagt til dem: Ja det ser rigtignok ikke godt ud! Du kan tro, vi var fortvivlet i Aftes! Det var som om der ikke var levnet os Spor af Haab.

Dog havde Dr. N. sagt at han ikke kunde udtale noget bestemt før han havde foretaget visse Undersøgelser.

Jeg glemte at skrive, at Peter på det bestemteste havde sagt, at Las skulde kaldes hjem fra Island og da Christine senere havde sagt til ham i Telefonen, at Lysse ikke mente det var rigtigt at gøre det, havde Peter sagt: jamen han skal kaldes hjem!

I Formiddags Kl. 10 drog de igen derved; Lugge og Mag. kørte med, de kom i Aftes, og i Dag fandt de hende bedre, en Del roligere og styrket af at have sovet fra Kl. 12 og til godt ud paa Morgen. Og tænk Dr. Neve beroligede dem en Del, han brugte bl.a. den Vending: jo, det gaar nok. Han vilde se det an atter et Par Dage inden han vilde lade Las kalde hjem.

Det var ikke endnu bleven gjort da der jo ikke saadan gaar Skib hver Dag. Men å Dis, det hele er jo meget skrøbeligt, men hvad det betød for os at faa denne Straale af Haab, det kan du ikke tænke dig; de stakkels Drenges saa saa ubeskrivelig bedrøvede ud i Aftes, men i Dag er de helt anderledes i Kuløren.

Christine fortalte, at hun havde sagt til Oversygeplejersken "Min Søster er jo sindssyg", men dertil havde hun svaret Nej, Deres Søster er ikke sindssyg, det er kun Nervesystemet der er i Uorden. Mon jeg nu har faaet det hele skrevet godt og tydeligt til dig? Jeg vilde have skrevet i Gaar. Gud ske Lov jeg ikke fik det gjort saa blev du sparet for den værste Ængstelse. Elle Lugge og jeg har været på Kirkegaarden i Eftermiddag; der var saa yndigt ude. Jeg har gjort hovedrent her i Køkkenet her er saa fint og rent. Tusind Tak for dit Brev, hvor er det dog dejligt, at du har haft sådan en god Ferie. Hvor spiser du Middag og hvordan kommer du frem og tilbage? Mon du cykler den lange Vej; du skriver da hvis jeg skal forandre Adr? Her hos os staar det godt til, dog er A. meget nervøs og i daarligt Humør for Tiden. Tusind Hilsner, din Junge Torsdag Aften

Tusind
Tak for dit Brev
hvor er det,
dog dog lig,
at du har
kraft sådan
en god ferie,
Hvor spise
du Middag?
Hvordan
hvarmer
du frem?
Villoge?
Man du syde
der langt?
du skriver da
hvortil skal
svare adr?
Her hos os
staar det godt
til, dog alla.
mijet memo
N: blaarlit
Hvornaa for
Tiden: Tusind
Hils alle, din
furs
Broder
asten.

Kære lille Lis,
Så mig straks begyndt med at
sige dig at vi i dag har faaet end
ret stor Beroligelse om Allet, men
siden jeg skrev til dig kan du sig-
tig nok tro vi har faaet bede af
det. Dr. Herud rejste paa Ferie for
8 Dage siden og Peter Richard kan
ligeledes i Søndags fra sin. Han
og Bodild kan allerede Mandag
offent paa Eftermiddagen og end
sige Allet; Christine saa stærkt
at Bodild saa alarmet ud.
Peter raader Allet til at tage
ud paa Dr. Neve's Klinik i Åben-
rå og det syntes hun godt om; der
blev straks ringet om Plads, Am-
bulancen kom og i en opredt
Kurv blev hun kørt derud. Puff
og Christine var derud hos hende,
dyrre og Sygeplejersken kørte i
Bil. Det hele gik vel godt;
Værelset var utvunnet og
Lægen ligeledes. Men da Chr.
og Åbenrå var derud i Gaar
saa det godt ud; hun talte

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

voeth og ureligt, hvad
alle Tiden levte Christiane
Stemme rube paa Gange
og havde ligget og vaded ned
af sig selv, men at hun
ikke maatte kammere
hvad meget de end for
sikret hend at der var
ingen, men lig saa maad
de kan, maatte de hell
end gerne kammere ind
til hend; allet blev ud
met vid: jamen p. hende
da nok hendes Stemme
O, da de saa kan - og selv
fjelget straks fik lov at
kammere ind, men hun
vret over at hun ikke
maatte paa alle de Tele-
grammer, der var kamm
paa Soland!! Var det da
ikke ubegribeligt og forfærdeligt?
O. Meni hvad sagt til dem:
Ja det ser rigtig nok ikke
gort ud! Det kan tro, vi
var fortvinede i Aften!

Det var som om der ikke var
levnet os Spor af Haab.
Da hvad O. N. sagt at han
ikke kunde udtale noget be-
stemt for han havde fore-
taget disse Undersogelser
og gluede at skrive, at Peter
paa det bestemte havde
sagt, at saa skulde bald
Aljern paa Soland og da
Christine senere havde sagt
vil han i Telefonten, at
hvisse ikke vilde det var
Kjendt at gøre det, hvad
Peter sagde: jamen han
skal kaldes hjem!
I Formiddag Kl. 10 drog
de igjennem, Sjøgyde og Mø.
Kørte med, de kom i Aften
og i Dag fant de hende
med, en del sølvere og
Stykker af at hvad som
fj. Kl. 12 og til gult ved paa
Morgenen. I Aften O. N.
besøgte dem en del,
han brugte bl. a. den
Vending: Jo, det gaar nok
Hav vilde se det om atter
et Par Dage inden han
vilde lade sig kalde hjem.
Det var ikke enden til at g. J.

660587
da der jo ikke saadan gaar
Skib hver Dag. Men a
dis, det hele der jo meget
skadeligt, men nuat det
besid for os at faa denne
Straale af Slaab, det kan
du ikke tanke dig; de
strakels Voerue saa saa
uherknelij bediover
ud i Afled, men i Dag er
de helt andedeled i Kuldren.
Christine fortalte,
at hun havde sagt til
Auesygeplejersken "Min
Sotter er jo sindsog", men
denne havde hun sparet
nej, den Sotter er ikke
sindsog, det er kun
Nerve-systemet der er i
Vorden. — Men nu
har faaet det hele skrevet
gods og tydeligt til dig? J
ville have skrevet i Saan,
Gud ske Lov jo ikke fik det gjort
saa blev der sparet for den
vedste Brugstelse. — Alle disse
J har vaeret paa Kirkegaarden
i Eftermiddag; der var saa yndig
side. J har gjort hovedrent her
i Rikket her er sa fint og rent.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

